

ανακάλυψη

ανακάλυψη, η, ουσ. [<μτγν. ἀνακάλυψις], η ανακάλυψη·

- *σπουδαία ανακάλυψη!* λέγεται ειρωνικά για κάτι που ήδη μας είναι γνωστό από καιρό και μας παρουσιάζεται ως καινούριο ή ως πρωτότυπο: «βγαίνει ο υπουργός Εργασίας και μας ανακοινώνει πως έχουμε μεγάλη ανεργία. Σπουδαία ανακάλυψη!»· βλ. και φρ. *σπουδαία εφεύρεση!* λ. [εφεύρεση](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας